

جنایتی علیه دو نسل از آزادیخواهان

به مناسبت ۲۵مین سالگرد تبرباران زبونان تپه‌های اوین

شنبه، ۱۸ آوریل ۲۰۲۰ - ۱۶:۱۲

**هیئت سیاسی -
اجرائی حزب چپ
ایران (فدائیان خلق)**

به مناسبت ۴۵مین
سالگرد تبرباران زبونان
تپه‌های اوین

**جنایتی علیه دو
نسل از آزادیخواهان**

در سحرگاه سی ام فروردین
۱۳۵۴، دژخیمان
محمدرضاشاهی ۹ سرو
خوش‌نام، ۹ فرزند آزاده

ایران، ۹ زندانی سیاسی سرفراز، هفت تن از فدائیان خلق؛ بیژن جزنی، احمد جلیل افشار، محمد چوپان‌زاده، عباس سورکی، عزیز سرمدی، حسن ضیاء ظریفی، سعید (مشعوف) کلانتری و مجاهدین خلق؛ کاظم ذوالانوار و مصطفی جوان خوشدل را بر بالای تپه‌های اوین به رگبار بستند.

تبرباران هدفمند این آزادگان دربند، برای تضعیف سنگر فکری و سازمانی مخالفان پی‌گیر نظام سلطنتی در سطح جنبش و پشت جبهه آن بود. این کشتار انتقام جویانه زندانیان حکم‌گرفته، کشتاری غیرقانونی حتی در چارچوب قوانین حاکم بود. رژیم "رستاخیز"ی شاه به این سفاکی برنامه‌ریزی شده نیاز داشت.

هرگز هیچ کس این خبر را نپذیرفت که «۹ زندانی در حال فرار کشته شدند». این برنامه ای بود طراحی‌شده پس از تأسیس فرمایشی حزب رستاخیز؛ رفیق بیژن بعد از شنیدن خبر تأسیس حزب رستاخیز در زندان و اعلام هرکس مخالف است برود، گویا گفته بود، که از این فرمان بوی خون می‌آید. اما کسی فکر نمی کرد که این خون، خون خود بیژن جزنی و نزدیک‌ترین یاران او خواهد بود.

۴۵ سال از آن روز می‌گذرد. و هنوز که هنوز است عاملان آن و وارثان و حامیان نظام محمدرضاشاهی حقیقت این روی‌داد تلخ تاریخی را بیان نکرده‌اند. هر چند تهرانی سربازجو یکی از عاملان این جنایت در جریان اعترافات خود در حاشیه دادگاه‌های پس از انقلاب بهمن ۵۷ جزئیات برنامه‌ریزی و اجرای این فاجعه را شرح داد، اما پس از این همه سال جانان و ناقضان دی‌روز حقوق بشر، حقیقت وقایع این روز را کتمان می‌کنند. این جنایت، ابداعی دیگر در تاریخ سراسر خون و جنایت سرزمین و مردم ما بود که جمهوری اسلامی مستبد آن را از شاه دیکتاتور به ارث برد تا در اشکالی بمراتب گسترده تر به تکرار آن بنشیند.

جنایت بزرگ سی ام فروردین ۱۳۵۴، نابودی حلقهٔ اتصال تاریخی دو نسل از مبارزان آزادی‌خواه میهن ما بود. تأثیرگذاری بیژن جزنی در جنبش چپ و فدایی آن سال‌ها، مورد تردید نیست، اما واقعیت این روز، تنها در این خلاصه نمی‌شود که بیژن جزنی، که سرآمد دو نسل از انقلابیون چپ بود، از دامان یاران و میهن خود ربوده شد، در این بود که جای خالی این رهبر بزرگ و همراهان واپسین سفر شوم او در روزها و سال‌های انقلاب و پس از آن برای یکایک وابستگان به این دو جنبش همزاد و تاریخی ملموس و عیان بود.

در سالروز آن جنایت، در برابر نام بلند آن آزادگان، سر به احترام فرود می‌آوریم و یقین داریم که نام بلند این یاران و ننگ آن جانان، ماندگار و در جان تاریخ مردمان این سرزمین کهن حک شده است. جناباتی از این دست هرگز به یغمای باد فراموشی سپرده نمی‌شود. و ما داغ‌دیدگان آن جنایت شنیع را نه سر فراموشی است و نه باز ماندن از کیفر خواست.

نامشان به یاد و راهشان زنده و پویا باد !

هیئت سیاسی – اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

شنبه ۳۰ فروردین ۱۳۹۹ - ۱۸ آپریل ۲۰۲۰